

A verseket nem írjuk, hanem éljük!

Ne aggódj! Máskor is ment az **írás**, most is menni fog! Semmi mást nem kell tenned, mint leírnod egyetlenegy igaz mondatot. A legigazabb mondatot, amit tudsz

Az **írás** annyit tesz, mint magunkat olvasni.

Kísérletet teszek arra, hogy rögzítsem, hogy mi minden jár a fejemben. Terápiának sem utolsó. Amíg írok, képes vagyok rendet rakni a bensőmben, és érzem, egyre inkább érzem, nagy szükség van, később pedig végképp nagy szükség lehet rá. Az **írás** erősebbé tesz. A megfejtett gondolat és a megválaszolt kérdés megerősít. Amíg gondolkodhatok, erősebbnek gondolhatom, elég erősnek érezhetem magam az élethez.....

Ha a **költészet** nem arra való, hogy felpeteszüljön a vérem, hogy hirtelen ablakot nyisson arra, ami csupa titok, hogy segítsen felfedezni a világot, hogy árva szívemnek társa legyen a magányban és a szerelemben, az ünnepen és az elhagyatottságban, akkor mire való?

ÍRTÁL? ÍRSZ? ÍRNI FOGSZ?

INDULJ AZ ALKOTÓPÁLYÁZATON!

Három versedet vagy egy öt oldalnál nem hosszabb prózai írásodat add le kinyomtatva február 28-ig a 215/a teremben Mészáros Márta tanárnőnek! Az alkotásra csak jeligét írd, a nevedet pedig rejtse el egy jeligével ellátott borítékban, amit mellékelsz!

A legjobb műveket megjelentetjük! Merj és nyerj!